

Resolució 154/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 100/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Lloret de Mar

Informació reclamada: Gestions relatives a un agent de la Policia local.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: La iniciativa de la que deriva aquesta Reclamació no és una resolució expressa o presumpta en matèria d'accés a la informació pública i, per tant, la Reclamació no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual ha de ser inadmesa en aplicació de l'article 33.2 RGAIP. Es dedueix clarament de la redacció de la instància transcrita a l'antecedent 2 que el seu objecte no és demanar informació pública, sinó retreure al Cap de la Policia local el fet de no complir el seu compromís amb l'agent reclamant de no consentir tractes desfavorables per a cap membre del seu Cos. El mateix to i el mateix contingut tenen les consideracions fetes a la presentació de la Reclamació.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Personal. Policia local. Reclamació contra silenci. Dret d'accés. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 5 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 100/2020, presentada per un agent de la Policia local de Lloret de Mar contra el Cap d'aquest Cos, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 30 de desembre de 2019 la persona reclamant presenta una instància general a l'Ajuntament de Lloret de Mar, adreçada al Cap de la Policia local, amb les consideracions següents: *Tal com em va dir personalment i verbalment, faig les coses per escrit. Que el dissabte 31 de desembre de 2016 a les 13:40 vaig enviar un correu al sotsinspector xxxx on, entre altres coses, deia que se'm tractava diferent o no igual a altres companys. Que al cap de poca estona es va "rebotar" informant que el sotsinspector xxxx estava de vacances, per la qual cosa li vaig enviar a vostè tot seguit a les 13:43. Que vostè va contestar el mateix dia a les 18:26. Que, entre altres coses, manifestava "evidentment, no consentiré cap tracte desfavorable envers cap membre de la nostra organització". Que entenc deu tenir còpia d'aquests correus; sinó, m'ho fa saber i li'n faré arribar una. Fetes les anteriors consideracions, demana el següent: saber quines gestions va realitzar, ja que d'ençà tot ha anar pitjor no, el següent".*

3. La Reclamació presentada el 5 de febrer de 2020 assenyala com a informació sol·licitada: *les gestions que va realitzar el meu cap, perquè notava i noto que se'm tracta diferent, fins al punt d'obrir expedients amb informació esbiaixada*. Indica que no ha rebut resposta a la instància anterior i argumenta la Reclamació en les consideracions següents: *Que va manifestar en el seu moment que no consentiria cap tracte desfavorable envers cap membre de la nostra organització i la cosa, en comptes d'anar a millor, va a pitjor, ja que les conseqüències només les reben l'escala bàsica, concretament els agents rasos*.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. Per la seva banda, l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

La iniciativa de la que deriva aquesta Reclamació no és una resolució expressa o presumpta en matèria d'accés a la informació pública i, per tant, la Reclamació no té per objecte el dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual ha de ser inadmesa en aplicació de l'article 33.2 RGAIP.

Es dedueix clarament de la redacció de la instància transcrita a l'antecedent 2 que el seu objecte no és demanar informació pública, sinó retreure al Cap de la Policia local el fet de no complir el seu compromís amb l'agent reclamant de no consentir tractes desfavorables per a cap membre del seu Cos.

El mateix to i el mateix contingut tenen les consideracions fetes a la presentació de la Reclamació. En aquesta mateixa línia, el contingut literal de la sol·licitud demana conèixer les gestions fetes pel Cap de la policia, objecte que difícilment es pot reconduir al concepte d'informació pública definit per l'article

2.b LTAIPBG, entre altres motius perquè les gestions personals, incloses les fetes en l'àmbit professional, difícilment tenen l'entitat i deixen el rastre necessaris per esdevenir informació pública.

Estem davant d'una queixa en l'àmbit de les relacions de treball a la Policia local de Lloret i l'agent que l'ha formulada sembla voler aprofitar el procediment de mediació regulat per l'LTAIPBG per establir un diàleg o una negociació formal amb els responsables del Cos, amb la mediació d'una instància aliena: la GAIP. Aquesta Comissió de garantia no té la capacitat jurídica per intervenir en aquest tipus de relacions ni, menys encara, les competències i habilitats necessàries per poder fer-ho amb èxit. La normativa laboral proporciona institucions i procediments contrastats per atendre les necessitats plantejades per la persona reclamant.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent inadmetre a tràmit aquesta Reclamació, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

2. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 100/2020 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.